LIVGARDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur **Nr 1 våren 2019**

Snidad träfigur 80 cm hög tillverkad av Bo-Kennet Knutsson (knuttessnickarboa.se)

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings tidskrift
Nr 1 - våren 2019 - Årgång 2
Redaktör och ansvarig utgivare
Leif Ölmeborg

Innehåll:

Chefen för Livgardet	s 3
Regementets verksamhets-controller	s 4
Halvåret som gått	
Lundadagen	s 5
Julaftonsmottagningen	s 6
Livgardet 498 år	s 7
Ryska arméflyget	s 8
Besök vid Hovstallet	s 9
Idrottsveteranerna	s 11
Årsmötet	s 12
Köpenhamnsresan	s 12
Musketerarkåren 25 år	s 15
Samövning på SWEDINT	s 17
Det perfekta statsbesöket	s 18
Några ord från de som utbildats	s 19
11. Militärpolisbataljonen	s 21
MP-utbildning OP UNIFIER	s 22

Styrelsen

Ordförande:	Leif Ölmeborg
Vice ordf:	Arne Wuolo
Sekreterare:	Göran Forsell
Vice sekr:	Urban Forsberg
Skattmästare:	Olle Strid
Materielförv:	Stefan Appehl
Info och webb:	Jan Pallinder
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Ledamot:	Pernilla Sköild Bergman
Ledamot:	Sara Bengtsson

Ärade Livgardister!

Det händer mycket på regementet och i Försvarsmakten som helhet. Arméchefen berättade vid årsmötet om sina planer för arméns framtid och det ser ut som att regementet kommer att få ansvar för en brigad-stridsgrupp, .

Vid årsmötet valdes den styrelse som framgår till vänster och styrel-seledamöterna presenterade sig själva i förrförra och förra numret av tidningen som finns att läsa på föreningens hemsida. De två nytillkom-na styrelseledamöterna presenterar sig i nästa nummer.

Vi skickade ut en medlemsenkät som 100 medlemmar svarade på. De allra flesta är nöjda med tingens ordning, men vi har fått några förslag som vi arbetar vidare med främst rörande studiebesök. Några har också meddelat att de kan tänka sig att medverka med egna berättelser i tid-ningen. Vi kommer efterhand att höra av oss till er för att få era bidrag.

Den första kullen värnpliktiga, efter att värnpliktsutbildningen lades vi-lande, rycker ut i mitten av juni. De tilldelas alla ett ex. av detta nummer och erbjuds ett gratis medlemskap till och med 2020.

På vår hemsida www.livgardetskamratforening.se finner du mer infor-mation om vår verksamhet, liksom på Facebook. Via hemsidan når du vår webbutik där du kan köpa föreningens profilprodukter. Butiken ser nu annorlunda ut beroende på att vår tidigare leverantör av tjänsten har köpts upp av ett amerikanskt företag och kostnaderna för att driva butiken vidare blev för höga. Vi har med Jan Pallinders hjälp gjort en egen lösning där vi fortsatt kan tillhandahålla produkterna utan alltför stora kostnader.

Med tradition mot framtiden!

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR
Leif Ölmeborg
Ordförande

Chefen för Livgardet

Våren och värmen är här

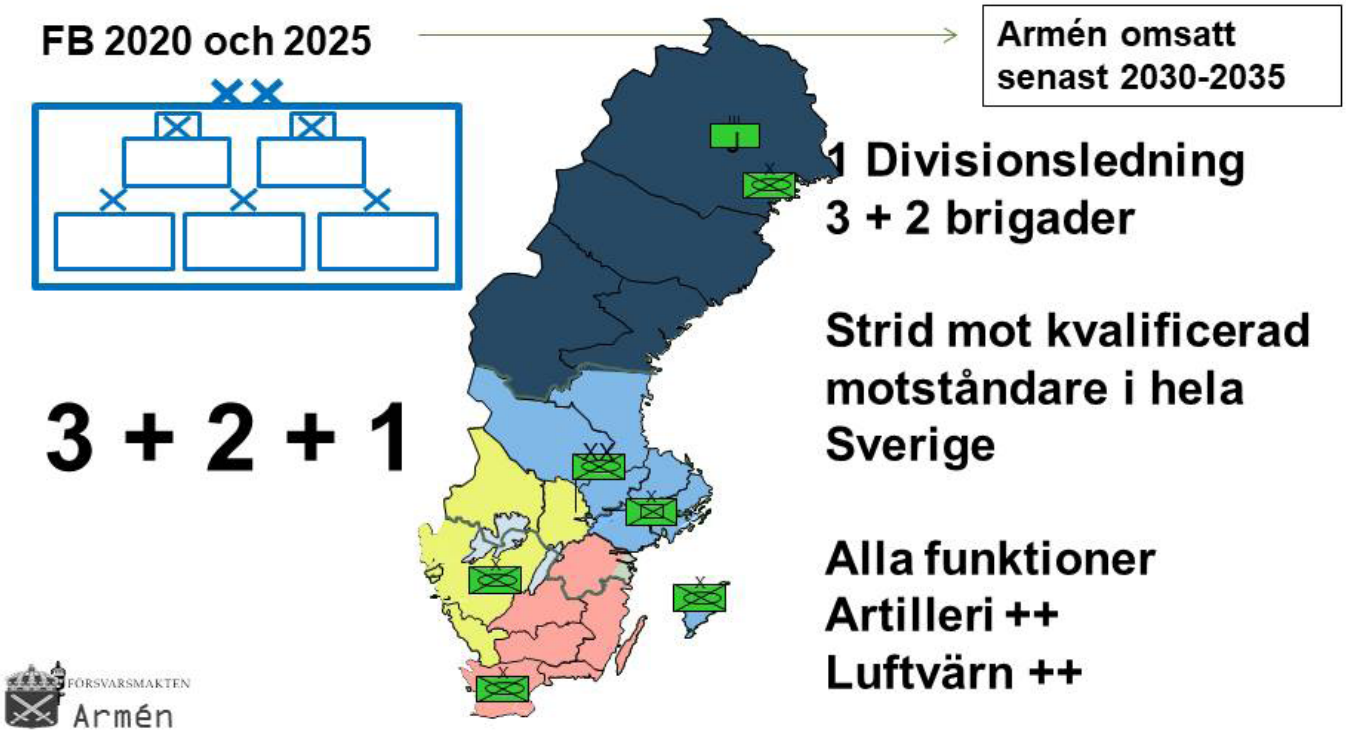

Foto:Petter Persson/Förvarsmakten

Första kvartalet på det nya året har redan passerat i rekordfart. Vi avslutade förra året med att ha stora besparingskrav och det var oklart till ett sent läge huruvida dessa besparingar skulle genomföras. Strax innan jul fick vi dock en fin julklapp med beskedet att det skulle tillföras mer pengar till Försvarsmakten. Med det beskedet har vi gått in på det nya året med positiva känslor och en framtidstro.
Året startade med övningen Northen wind där Försvarsmakten tyvärr fick ett dödsfall under övningen. Vi måste dagligen påminna oss om att även om vi är hemma i trygga Sverige så är vår verksamhet alltid riskfylld, och vi kan inte slarva med rutiner eller vår verksamhetssäkerhet. Det sista är också ett av Arméchefens fokusområden under 2019. Som vanligt deltar vi i Brigstri övningen och vi förbereder oss också för att delta på övning Våreld som går i trakterna av KARLSBORG- SKÖVDE- REMMENE. Och som vanligt så har vi enheter som genomför SÖB och KFÖ.

Livbataljonens högsäsong har också startat där premiärerna lockade till sig mycket folk.
Livgardet är också ansvarigt uppsättande förband för FS 37 Afghanistan och den 29 april roterade huvuddelen av förbandet ner till insatsområdet. Även Mali 10 är inne i sin slutövningsfas och roterar ner i slutet av maj och början av juni. P4 är ansvarigt uppsättande förband för den insatsen.
I vecka 18 hade jag också förmånen att åter medaljera delar av 13 Säkerhetsbataljon som har varit och tjänstgjort i Mali. 13 Säkerhetsbataljon kommer även att rotera ner ny personal till samma område under sommaren.

Arméchefen har varit ytterligare tydlig i sin målbild 2025 och det är den som hela Armén och LG nu fokuserar emot. Målbilden är den som vi kallar 3+2+1 och en stark Armé i fält. Försvarsmakten skall öka, och det för första gången sedan 70-talet. Under utbildningsåret 18/19 har Livgardet utbildat ca 300 pliktsoldater och vi räknar med att inom en 5-års period att utöka antalet pliktsoldater till ca 700-800 stycken.

Förutom 3+2+1 så har Arméchefen varit tydlig i sina prioriteringar för kommande år. Det är

- Yrkesofficers utbildning
- Utbildning av värnpliktiga
- FUSA (Förbandsutbildning skarp ammunition)
- Verksamhetssäkerhet

För att kunna öka så måste man ibland minska. Detta innebär för Livgardet, men också för övriga förband att vi måste vara beredda på att förstärka högre staber och skicka befäl som lärare till skolor och centran.

Vi har haft kungligt besök i två omgångar. I januari hade vi besök av H.K.H. Kronprinsessan Victoria och i april hade vi besök av H.K.H. Prins Carl Philip. Båda besöken var mycket uppskattade av personalen på Livgardet och många fick med sig minnen de sent ska glömma. Både Kronprinsessan och Prinsen är mycket intresserade av vår militära verksamhet och det är alltid en ära att få kungligt besök till Livgardet.

27 april genomförde vi Livgardets dag och jag hoppas att du som läsare också var där. Det var en dag som var mycket uppskattad bland besökarna. Förberedelserna är också i full gång för att 1/1 2020 lämna över samtliga utbildningsgrupper till MRM (Militärregion Mitt) som då blir egen organisationsenhet.

Som Chef för Livgardet är jag numera också Garnisonschef i Stockholm vilket innebär att jag får ytterligare ansvar att samordna verksamheten mellan de förband och skolor som ligger inom Stockholm-Upplands Bro men också Gävle och Falun.

Som synes så är det som vanligt full aktivitet på Livgardet. Med dessa rader skickar vi från oss alla en hälsing till alla er i Kamratföreningen och andra läsare som får Livgardisten i sin hand.

Possunt Nec Posse Videntur
Laura Swaan Wrede

Regementets verksamhetscontroller

Foto: Dag Enander HKV LEDS KOMM

Sedan första november 2018 har Livgardet åter en Verksamhetscontroller. Befattningen fanns tidigare men togs bort i omorgansationen 2013. Verksamhetscontrollern har som främsta uppgift att följa upp att Livgardet löser ställda uppgifter i enlighet med Försvarsmaktens värdegrund, regler och förordningar samt inom Livgardets budgetram. Organisatoriskt tillhör Verksamhetscontrollern regementsstabens G0-funktion. På uppdrag av C G0 deltar Verksamhetscontrollern i internrevision och revidering av Livgardets styrdokument. Utöver det genomför Verksamhetscontrollern granskningar på direkt uppdrag av C Livgardet eller Regementsstabschefen. Syftet med granskningarna är att få klarhet i ärenden där det föreligger risk för att Livgardet inte följer gällande lagar och bestämmelser. Om granskningar visar på att det har brustit, utreds vilka konsekvenser det har blivit och hur vi kan hjälpas åt att undvika samma misstag i framtiden.

Befattningen, som är under uppstart, innehas av Jenny Stålhammar (CF 4). Jenny är statsvetare och kommer närmast från Swedint där hon var stabschef. Innan dess arbetade Jenny i drygt sex år på HKV Insatsstab J3. Jenny anställdes 2011 som handläggare för ansökningar om diplomatiska tillstånd till svenskt territorium för utländska statsflyg, statsfartyg och fordon. I Försvarsmaktens omorganisation 2013 fick Jenny uppdraget att bli sektionschef för den helt nybildade, försvarsmaktsgemensamma funktionen, J3 Tillstånd. I befattningen ingick att på direkt mandat från C INS fatta beslut om tillträde till svenskt territorium för utländska statsfarkoster och utländsk militär personal i de ärenden där Försvarsmakten har mandat att göra så. Befattningen Verksamhetscontroller ger möjlighet till en unik insyn i Livgardets verksamhet. Granskningarna genomlyser planerings-genomförande- och uppföljningsprocesserna och det är ett mycket bra sätt att fördjupa sig i Försvarsmaktens organsation och verksamhet.

Vill man komma i kontakt med LG Verksamhetscontroller om ärenden som eventuellt behöver utredas, går det bra att mejla på LG-controller@mil.se. Det är sedan C Livgardet eller Regementsstabschefen som avgör vilka ärenden som ska granskas.

Halvåret som gått

Lundadagen

Den 4 december förra året samlades 19 medlemmar för att delta i minnesdagen av slaget vid Lund den 4 december 1676 då det blodigaste slaget i Nordens historia avgjordes till svensk fördel.

Kransnedläggning av ordförande och regementschefen Foto: Jan Pallinder

Livregementet till häst

I samband med minnesdagen genomfördes en tidigare tradition från Livgardets dragoners kamrat- och veteranförening, nämligen kransnedläggningen vid Livregementets till häst minnessten utanför valvet till kavallerikasern. Livregementet till häst (K 1), bildades 1928 genom en sammanslagning av Livgardet till häst (K 1) och Livregementets dragoner (K 2). Regementet hade sina anor från två olika spår. Livgardet till häst härstammar från Finska lätta dragonkåren, och Livregementets dragoner härstammar från Livregementet till häst (det äldre) som bl.a deltog i slaget vid Lund.
Vid organiseringen av det nya regementet skulle de båda gamla regementena sätta upp fyra halva skvadroner var. Det resulterade i att Livregementet till häst kom att bestå av 3 ordinarie ryttarskvadroner och 1 skvadron som ansvarade för ”teknisk tjänst” det vill säga främst signaltjänst och kulsprutetjänst. Den sistnämnda kom dock mot 1930-talets slut att bli en pansarbilsskvadron. Regementet var fördelningskavalleriregemente i IV. Arméfördelningen i Stockholm. Chef för XIII. kavalleribataljonen var H.K.H. överstelöjtnanten Prins Gustaf Adolf, nuvarande kungens far.
Livgardet till häst hade i fredstid till uppgift att eskortera kungafamiljen och högre ämbetsmän vid dagliga transporter och resor. För detta ändamål hade regementet ständigt en officer och ett tjugotal livryttare och hästar förlagda i Oxenstiernska Gården vid Slottet, det så kallade Vaktstallet. Hovstallet låg vid denna tid på Helgeandsholmen. Då Hovstallet införde bilar i början av 1900-talet avtog denna eskortuppgift.
År 1906 red regementet för första gången till högvaktstjänst på Stockholms slott. En mer än 110 år gammal tradition således.
I samband med försvarsbeslutet 1948 avvecklades Livregementet till häst den 30 september 1949. Kvar blev endast en skvadron med benämningen Livgardesskvadronen. Vid avvecklingen följde endast en truppofficer med till det nya förbandet, medan övriga sökte sig därifrån. Nedläggningen uppgavs kommit som en chock efter beredskapsårens framgångsrika och självuppoffrande arbete. Prins Gustaf Adolf var yrkesofficer på regementet och blev slutligen regementskvartermästare (modern svenska: stabschef). Dennes död 1947 kan ha påverkat beslutet om nedläggning.

Nåra glada deltagare Foto: Anders Hellstadius

Bäste kamrat

I anslutning till den ceremoni som årligen genomförs på kaserngården överlämnade föreningen priserna för bäste kamrat. Bäste kamrat på Livbataljonen blev Matilde Sorrentino på Livskvadronens 2. pluton, på Säkerhetsbataljonen Amanda Hammo på 131. Säkerhetsskvadronens 312. Säkerhetsspaningspluton, på 11. Militärpolisbataljonen Angelica Oskarsson på 115. Militärpoliskompaniet och slutligen Fredrik Suhari på Livgardets Dragontrumpetarkår.

Vid tillfället passade tidigare regementschefen Kent Edberg på att överlämna en kavallerisabel som förvaras i en glasmonter i matsalen. Sabeln ersätter nu permanent den sabel som Urban Forsberg tidigare lånat ut för samma ändamål. På montern sätts en silverbricka med namn på pristagarna.

Julaftonsmottagningen i Riddarhuset

Efter mottagningen i Marskalksalen förflyttade vi oss en trappa upp till Riddarhussalen där Henrik berättade om Riddarhusets funktion tidigare och idag och något om alla de vapensköldar som pryder väggarna.

I sedvanlig ordning samlades vi i Marskalksalen i Riddarhuset på julaftonens förmiddag för att önska varandra god jul. Ca 100 personer hade hörsammat vår inbjudan och vi kunde vid tillfället utnämna Henrik von Vegesack till hedersledamot i föreningen som tack för att han och hustru Elisabeth ordnat så att vi varje julafton sedan 1984 kunnat vara i Riddarhuset. Detta har varit en personlig uppoffring till gagn för oss medlemmar, då Henrik personligen måste vara närvarande. En sista skuld från Sveagardesföreningen kunde också avslutas då Hans Mattson medaljerades för 50-årigt medlemskap i Sveagardesföreningen.

1672 års riksdag fattade beslut om att riddarhussalens väggar skulle pryrdas med vapensköldar av koppar, idag 2330 stycken.

Vapensköldarna är placerade efter rang och nummerordning. De grevliga ätternas sköldar hänger kring fondväggens mittfönster och de friherrliga ätternas på resten av fondväggen och på de närmaste fälten av de båda långväggarna. De återstående adliga ätternas sköldar fyller sedan salens övriga väggfält i nummerordning med undantag för 165 vapensköldar tillhörande utdöda 1600-talsätter som hänger i trappnedgången till lantmarskalkssalen.

Hedersmedlem Henrik von Vegesack tar emot diplomet och informerar om Riddarhuset

På vapensköldarna finns i regel information om ättens nummer och namn, tidpunkten för när kungen gav den adliga värdigheten samt för introduktion eller naturalisation. Introduktion innebar att vederbörande anmälde sig på Riddarhuset, betalade sin introduktionsavgift samt infördes i Riddarhusets matrikel och genealogier. Därmed inträdde personen i sina rättigheter som ledamot av adelsståndet. Naturalisation innebar upptagande av utländsk adlig ätt bland den svenska adeln.

Livgardet 498 år

Föreningens fana och standar. Fanförare Kjell Cronwall och standarförare Peter Frisell. Foto Olle Strid

Den 14 januari samlades 26 medlemmar för att närvara vid regementets firande av den 498:e födelsedagen. Det är nu således bara två år kvar till 500 årsfirandet.
Dagen inleddes med att de som så önskade åt en bricklunch i VIP-matsalen varefter regch stf berättade om nuläget vid regementet. Det finns en hel del utmaningar att ta tag i, inte minst den återupptagna värnpliktsutbildningen som kräver förläggningsutrymmen. Väldigt många logement har kontoriserats för att tillgodose de behov som fast- och tidvis tjänstgörande personal har. Man överväger att upprätta en grundutbildningsbataljon igen för att effektivisera värnpliktsutbildningen och därigenom minska på arbetsbördan vid krigsförbanden. Andra förändringar som är på gång är att Militärregion Mitt blir en egen organisationsenhet från årsskiftet. Det innebär sannolikt att ansvaret för de tre hemvärnsutbildningsgrupperna och de 12 hemvärnsbataljonerna i sin helhet överförs till MR M.
Efter genomgången bjöd föreningen på fika på mässen och det fanns möjllighet för de som så önskade att besöka regementsmuseet eller traditionsrummet som det numera kallas.
Vid den eferföljande ceremonin utanför Granhammar herrgård gavs tillfälle för ordföranden att berätta om föreningen och dela ut årets stipendium om 5000 kr som i år gick till stf C Livbat, major Stefan Appehl.
Dagen avslutades med sedvanligt gulaschsoppa med tillbehör och besök i soldatmässen där starkare drycker kunde inhandlas.

Förbandets fana och standar inmarscherar. Foto. Nils Bildt

Soldaterna ställer upp. Foto: Olle Strid

Det ryska Arméflyget 2017; organisation, taktik och förmåga

Uppställning och kontroll av utrustning före luftlandsättning. Transporthelikopter Mi-26. Foto: Johan Åkerberg

Rubriken på föredraget efter lunchen lockade 22 deltagare. Föredragshållaren Jan Åkerberg har sammanfattat sitt föredrag nedan.

I Sverige är kunskaperna om de ryska Väpnade styrkornas helikopterförband – Arméflyget – och deras förmåga mycket begränsade. Denna artikel syftar till att åtgärda detta, då kunskap i ämnet är av vikt för att svenska förband ska kunna möta och avvärja eller minska effekten av ett ryskt anfall med helikopterförband och därmed stärka den krigsavhållande effekten.

Allmänt sett bör militära helikoptrar betraktas som ”mark-eller sjöfarkoster” som genom luften snabbt och över betydande avstånd kan genomföra hårda och överraskande anfall. Ryska helikopterförband kan idag lösa uppgifter i samverkan med mark- och sjöförband. De har möjligheten att i framtiden tekniskt kunna lösa uppgifter självständigt på långa avstånd från egna enheter. För att så ska ske krävs dock en förändring av taktiken och en anpassning av rysk operationskonst.

De ryska helikopterförbandens taktik är väsensskild från den i Väst och kan synas primitiv och osofistikerad. En hårt centralstyrd ledning av resurserna eftersträvas. Flexibla och individuellt präglade lösningar av uppgifterna förekommer mycket sällan. Helikopterns tekniska förmåga att variera flyghastigheten kommer inte till sin rätt. Anfallsmetodiken med ett flygplansliknande uppträdande och anfall från 100–200 meters höjd måste bedömas som utomordentligt riskfylld om motståndaren har kvalificerat luftvärn. Även mot kanonluftvärn bedöms risken för förluster vara stor. Endast om fienden har svagt eller inget luftvärn bedöms den ryska anfallsmetodiken ha god effekt.

Luftlandsättningsförmågan måste bedömas som mycket god, dock endast mot svagt eller obefintligt luftvärn. Transporthelikopterförbandens kapacitet ger högre chef stora möjligheter till överraskande operationer. De ryska helikopterförbanden understödjer främst enheter ur luftlandsättningstrupperna samt specialförband med eldunderstöd och transporter.

De ryska helikopterförbanden tillförs sedan 2007 ny och modifierad flygmateriel i en avsevärd omfattning. Övningsverksamheten har också ökat påtagligt. Detta gäller såväl i vårt närområde som i övriga delar av Ryssland. Ny avionik (flygelektronik) hos helikoptrar av äldre, beprövad modell ger potential till allväders-uppträdande, det vill säga verkan i mörker, nedsatt sikt och under isbildningsförhållanden.

Införandet av nya helikoptertyper med bland annat avancerad elektronik innebär påfrestningar och utmaningar för den tekniska personalen. Denna process tar lång tid att genomföra. Enligt min bedömning kan det ta 3–5 år efter leverans av ny materiel innan ett förband är flygtekniskt operativt till alla delar, förutsatt att reservdelstilldelningen är säkerställd och personalens utbildning från 60-talsteknik till modern teknik kan upprätthållas.

Vid förband med nyligen tillförd materiel kan tillgängligheten (antal enheter som kan disponeras) uppgå till max 50 % av helikopterparken. En tillgänglighet på 80 % kräver särskilda insatser och ansträngningar. Den torde kunna upprätthållas endast i ett inledningsskede av en stridshandling.

Rysk försvarsindustri har drabbats av sanktioner från Väst och exportembargo från Ukraina. Ukrainska komponenter används i hundratals typer av rysk

utrustning. För rysk flygindustri och arméflygförbanden är detta särskilt allvarligt. Det torde inte råda någon tvekan om att Ryssland så småningom kommer upp i kapacitet men det kommer att ta tid. Hur detta problem löses är okänt men motorsidan hos den ryska helikopterparken utgör en markant trång sektor för några år framåt. Det kan inte uteslutas att sanktionssystemet kringgås då det ligger i båda parters intresse att av olika skäl återgå till ”business as usual”.
Det ryska Arméflyget torde tidigast från 2020 – om alls – fullt ut kunna utveckla den potential det lagt grunden för sedan 2007. Tiden fram till dess torde endast begränsade operationer kunna genomföras. Detta innebär förmåga att med stridshelikoptrar kunna anfalla under dagtid samt med transporthelikoptrar luftlandsätta under dager och omgruppera enheter under mörker med god sikt. Verksamhet med ett självständigt uppträdande av ryska stridshelikopterförband som anfaller på djupet av motståndarens område har ännu inte kunnat observeras. För svenskt vidkommande innebär detta att robot- såväl som eldrörsluftvärn är mycket viktiga för att möta och avvärja ett ryskt anfall med helikopterförband. Det är av vikt att följa utvecklingen inom ryska helikopterförband, särskilt övningar i att anfalla eller landsätta i mörker, flygning över hav och självständigt uppträdande samt antal och tillstånd av tillgängliga enheter.

Attackhelikopter Mi-24. Foto: Johan Åkerberg

Besök vid Hovstallet 03-27

Hovstallmästaren, överste Ulf Gunnehed, tog emot vid porten till Hovstallet och ledde själv den guidade turen i Hovstallets lokaler som invigdes 1894 efter flytten från Helgeandsholmen där dåvarande hosvstallet låg.

Gården omges av bostadshuset mot Väpnargatan, stall med garage mot Artillerigatan, ridhus mot Riddargatan och vagnshall mot Sibyllegatan.

I stallet står 14 körhästar och i intilliggande ridhus ger möjlighet till skolridning och utbildning av unghästar. Hästarna köps in från olika leverantörer.

Härifrån startar korteger i samband med riksdagens högtidliga öppnande, statsbesök, högtidliga audienser, nationaldagsfirandet m.m.

Hovstallmästare överste Ulf Gunnehed

I vagnhallarna finns et fyrtiotal olika vagnar som används vid olika tillfällen. Mest känd är nog sjuglasvagnen från 1897 som tillverkades till Oscar II:s 25-årsjubileum som regent. Vi fick också veta att hjulen på de flesta vagnarna numera är försedda med gummi och att de spänns med vajrar för att bli helt runda, en teknik som en individ behärskar.

Bland bilarna återfinns en Daimler DE 27: Limousine, 1950. Bilen är Hovstallets äldsta och kanske mest komfortabla. och den används fortfarande vid speciella tillfällen.
Här finns också en Cadillac Fleetwood Seventy-Five Limousine, 1969

Sjuglasvagnen och Daimler DE 27

Ett mycket välordnat stall för både hästar och bilar. Cadillac Fleetwood

Livgardeslunch 04-11

14 medlemmar slöt upp till lunchen på Militärsällskapet som traditionsenligt bestod av ärtsoppa och pannkaka. Efter lunchen berättade Leif Ölmeborg om Idrottsföreningen för sårade/skadade soldater, Idrottsveteranerna. Föreningen bildades 2015 sedan dåvarande Veteranenheten 2013 bjudit in ett antal sårade/skadade till ett ”prova på läger” på riksidrottsförbundets anläggning Bosön på Lidingö. Vid det tillfället orienterade Veteranenheten om att Försvarsmakten skulle kunna stödja de sårade/skadade om de bildade en förening. Efter att under ett år inte lyckats komma i mål bjöds ett antal tidigare chefer i utlandsstyrkan in till en informationskväll på Amfibieregementet. Leif var en av dem och tog på sig ordförandeskapet för föreningen vilket han fortfarande innehar.

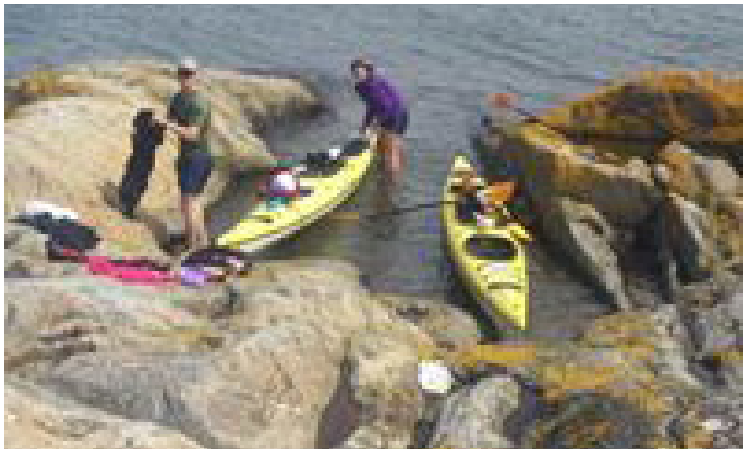
ÖB, general Michael Bydén deltar i Förenngens rullstolsbasket på Bosön.

Föreningen har idag 77 sårade/skadade varav 8 st är nationellt skadade. Därutöver finns drygt 350 stödmedlemmar som stöder verksamheten ekonomiskt. Det är så att Försvarsmaktens medel (som är lejonparten av föreningens ekonomiska underlag) får inte användas till stöd för de nationellt skadade enligt den stödförordning som gäller. Föreningen är dock öppen även för nationellt skadade då föreningen inte tycker att det är någon skillnad om den enskilde skadats i en trafikolycka i Mali eller i Enköping.

Föreningens ändamål är att förmå de sårade/skadade att ägna sig åt fysisk aktivitet som en del av rehabiliteringen. Föreningen stödjer därför enskilda sårade/skadade medlemmar med fören-

Skyttetävling vid Sala skyttegille

Kajaktur på västkusten

ingens träningskläder. Beroende av behov stödjer föreningen med gym- och simahllskort, utrustning för träning och tävling som t.ex. marsch- och löparskor, skidutrustning, pil- och luftvapen, kajaker, cyklar, handikapphjälpmedel av olika slag m.m. Årligen arrangeras också en skidvecka i en svensk alpin skidsportanläggning, en fjällmarsch under påskhelgen (detta år i Sarek), prova på läger på Bosön och vid något förband (detta år vid FöMedC i Göteborg), kajakturer på ost- och västkusten, klippklättringskurs, fiskeresa till Norrland. Vi deltar också vid Veterandagsfirandet på Gärdet i Stockholm, Nationaldasgsfirandet i Stockholm och Askersunds Outdoor Festival. Därutöver deltar vi vid Försvarsmaktsmästerskap (FMM) i skytte, skidor långlopp och orientering samt årligen i Försvarsmaktens skidläger i Arvidsjaur. I år har vi en deltagare på CISM (Conseil International du Sport Militaire) träningsläger inför World winter games 2021 i Schwatsvald i Tyskland. Roger som deltar där saknar höger arm! Vi har också två medlemmar som siktar på VM i triathlon (Iron Man) på Hawaii 2021. Roger är en av dem!

Föreningens träningskläder

Att viljan finns hos de som betalat det näst högsta priset för sin insats råder ingen tvekan om. Vill du vara med och stödja föreningens verksamhet kan du bli stödmedlem genom att anmäla dig på www.idrottsveteranerna.se för den blygsamma årsavgiften på 50 kr. Det finns dock inget övre tak på medlemsavgiften.

En av medlemmarna på CISM (Conseil International du Sports Militaire) träningsläger i Tyskland. Målsättningen är att delta i militära VM i handikappklass (Roger saknar höger arm). Han siktar dessutom på deltagande i VM i Triathlon på Hawaii 2021. Triathlon är en kombinationstävling bestående av simning, löpning och cykling.

www.idrottsveteranerna.se

Årsmötet 04-11

Årsmötet samlade 28 medlemmar till Filmsalen på Karlberg. Inga motioner hade inkommit och mötet genomfördes på 25 minuter. Två nya styrelsemedlemmar valdes in, Pernilla Skiöld Bergman och Sara Bengtsson. De kommer att presentera sig i nästa nummer av tidningen.

Efer mötet anlände arméchefen, för dagen iförd civil kostym beroende på att bagaget blivit försenat efter en utrikes tjänsteresa.

Förutom en bild av den förändrade och komplexa hotbilden gav Arméchefen uttryck för sin syn på arméns framtid. Målbilden är tydlig **3+2+1**, vilket betyder 3 brigader, 2 brigadstridsgrupper och en divisionsledning. Arméchefen pekade vidare på behovet av materiell utveckling och vikten av internationellt samarbete. Här är bilaterala samarbeten med våra grannar och USA av särskild vikt.

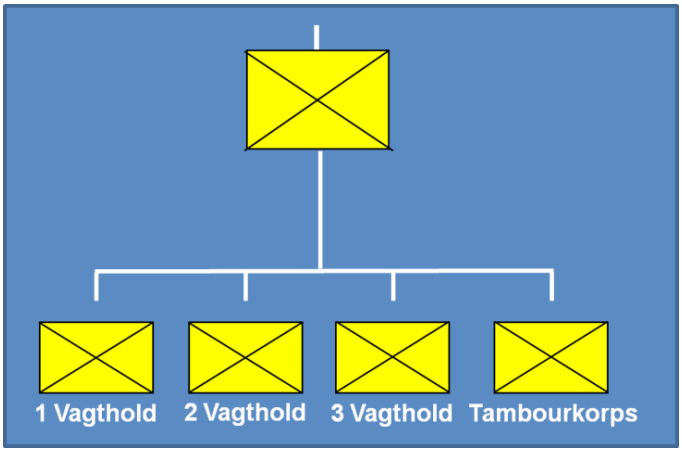
Avseende den utökade förbandsstrukturen skulle en sådan påverka regementet såtillvida att ansvaret för en av brigadstridsgrupperna skulle läggas på regementet och den andra till Gotlands regemente. Ansvaret för de tre brigaderna skulle då hamna på I19, P4 och P7. Arméchefen var väldigt öppen i sitt föredrag, så öppen att han bad oss att hålla mycket av det sagda för oss själva så länge som beslut inte fattats, varför inget mer detaljerat sammandrag kan ges.

Efter föredraget intog vi kadettmässen för den traditionella italienska buffén som även detta år smakade utmärkt.

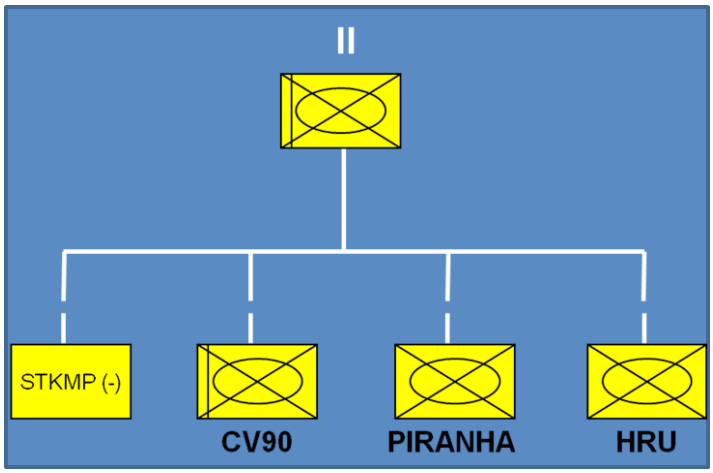
Danmarksresan 05-10-12

Deltagarna reste på fredagen på egen hand till Köpenhamn och vi möttes i receptionen på Wake Up hotell på Borgergade kl 18.30 för promenad till restaurang Gröften på Tivoli där vi åt en gemensam middag tillsammans med ordföranden för Köpenhamns gardistförening Jörn Knudsen och hans hustru Birte.

Lördagens program inleddes med att chefen för Den Kongelige Livgarde, överste Mads Rahbek berättade om regementet. Det upprättades den 30 juni 1658 av Fredrik III. Från begynnelsen har regementet haft två huvuduppgifter, att vakta den kungliga familjen och att vara en stridsenhet i armén. Regementet består av en stab, ett vaktkompani, en mekaniserad skyttebataljon, en utbildningsbataljon och musikkorps.

Vaktkompaniet förlagt inne på Köpenhamnskasernen

Skyttebataljonen

Regementets gruppering är likt vårt eget regemente delad. Vaktkompaniet tillsammans med tamburkorps är förlagda till kasernen centralt i Köpenhamn medan resten av regementet är förlagda till kasernerna i Hövelte.

Vaktkompaniet svarar för vakten dygnet runt vid Amalienborg och när drottningen befinner sig i sommarslottet utgår vakt även dit. Kompaniet består av ca 300 soldater, varav ca 240 är värnpliktiga indelade i tre vaktlag. Därutöver har kompaniet tambourkorps, en underhållssektion och en kompanistab. Tamburkorpsen spelar trumma, flöjt eller horn.

Mekskyttebat består av 319 heltidsanställda soldater. Musikkorpset består av 36 utbildade musiker. Grundutbildningsbataljonens 75 befäl utbildar 300 nya soldater var fjärde månad.

Utbildningskompaniet svarar för den 4 månader långa utbildning som krävs för att kunna ingå i vaktkompaniet. Inryckning sker 3 gånger per år.

De danska gardistföreningarna som finns spridda över Danmark och världen har tillsammans drygt 10 000 medlemmar. Årligen hålls en s.k. årgångsparad där gardister samlas till parad vid Köpenhamnskasernen. Dryga 1000-talet ställer upp varje gång.

Efter regementschefens genomgång promenerade vi till Rosenborgs slott för en guidad visning som tyvärr fick ställas in då guidningen inte var bokad och kön av turister var lång. Istället beskådade vi vaktavlösningens avmarsch och gick därefter till Nyhavn för att äntra den chartrade båten som skulle ta oss på en två timmars rundtur på Köpenhamns kanaler. Under båtfärden serverades flera sorters smörrebröd som sköljdes mer med rikliga mängder Ålborg snaps och öl. Då vädret vara på vår sida blev detta en riktig höjdpunkt på dagen. Efter båtturen disponerade vi några timmar på egen hand innan bussen hämtade för avfärd till Fredriksbergs slott och kvällens galamiddag. I samband med en välsmakande trerättersmiddag överlämnades kamratföreningens sköld till våra danska kamrater. Då detta var första gången kamratföreningarna träffades tillsammans på detta sätt, 205 år sedan krigsslutet, överlämnades en för tillfället tillverkad och unik snidad 80 cm hög gardesofficer. Söndagen inleddes med vaktavlösning vid Amalienborg och därefter en guidad rundtur på kastellet av synnerligen kunniga guider. Besöket avslutades med en gemensam öl vid en uteservering vid vattnet. En fin helg i goda vänners lag.

Gardister genomför årgångsparad med några föreningsfanor närvarande. Rosenborgs slott i bakgrunden.

Musketerarkåren 25 år

Nationaldagen. Alla foton tagna av Musketerarkåren.

Första åren var fyllda av experimenterande och inledandet av samarbete med Fältpiparkåren, varvid ett förhållande till musik inleddes, som sedan utvecklats. Skarpskjutning och uppvisningar genomfördes i olika sammanhang. 1995 efter hård träning gjorde vi tillsammans med fältpiparna premiär på vårt första tattoo: ”Tattoo by Horse” på K1. Nu var huvudriktningen uttagen och året efter genomfördes den första utlandsresan till Würtemberg och ”Bürgerwasche Ehingen” med uppvisningar för 2:a Armékåren, Storhertigen och familjen Bernadotte på Mainau.

Idag har vi deltagit i: 33 uppvisningar av varierat slag, 18 solda-

Den 16 januari 1994 samlades ett antal tävlingsskyttar, med ambitionen att bilda en skarpskjutningsgrupp, för tävlingsklassen” Historiska skjutningar” inom de internationella svartkrutsskyttetävlingarna. Initiativtagare var undertecknad, samt läkaren Lars Arvidsson, som var den stora tävlingsskytten. Idén var att skyttarna med sina privata slaglåsgevär, lånade Svea livgardes m/ä (som är snarlik m/1845), kompletterade med repliktillverkade korsbandeler och tidstypisk mössa, snabbt skulle förvandlas till gardister från 1850-talet. Med stöd av Reglemente för Fotregementena från 1846 igångsattes övningarna på helgdagar och 2 maj genomfördes examensuppvisning för dåvarande regementschefen generalmajor DeGeer. Han fattade beslut att denna verksamhet skulle understödjas.

Nationaldagen

Nationaldagen

terinran/besöksdag vid Livgardet, 2 utlandsresa/stadsfest motsv., 8 utlandsresor till Tattoo (den längsta till Korea 2010), 4 värdskap för utländska trupper, 9 tattoo:er i Sverige, 4 grenadjärvakter vid Svenska Akademins högtidssammanträde, 2 grenadjärvakter vid Kgl Krigsvetenskapsakademins sammanträde, 13 uppvisningar på Kgl Slottet på Nationaldagen, 31 diverse ceremonier på Livgardet m.fl, 1 teaterpjäs, 4 filminspelningar, 5 startsaluter, 3 hederssaluter, 13 gardistutbyten med skarpskjutning, 15 medaljparader, 2 skarpskjutningar för ÖB resp. CA, 5 spel, 3 bröllop och 3 begravningar.

Medaljparad 2008

Fram till 2006 genomfördes övningar varannan söndagsförmiddag. Detta år ändrades konceptet till en helgövning per månad, med övernattning på kasern och kamratmiddag på lördag kväll. Detta skapade stadga och medförde en avsevärd kvalitetshöjning. Samma år skapades ”Spelet”, dvs kårens egna musikavdelning som är en helt integrerad del av kåren.

Expeditionslokal och förråd finns på Livgardets Granhammarskasern. Sedan 2010 tillhör kåren Försvarsutbildarna. Under åren har vi spridit glädje och bidragit till Livgardets goda rykte. Sedan finns det ju alltid element som irriterar sig och skapar friktioner. Dessa till trots upprätthåller vi ”Den glada disciplinen”, inspireras av att uträtta något stort, levandegöra vår historia och gläds åt att vara tillsammans. De militära deviserna: InfOHS” Att kunna är att vilja”, Krigsskolan”, Ihärdighet och segervisshet” och naturligtvis ” Possunt Nec Possunt videntur.

Gardistutbyte

Exercis på Dalregementets kaserngård

Corpral Sundgren vid Svenska Akademin

Slutmanöver vid mönstring i övningshallen

Kårchefen och artikelförfattaren Sten Aleman funderar

Militär, civila och polis samövar på SWEDINT

I april gick årets första upplaga av UNSOC (United nations Staff Officer Course) och UNCIVSOC (United Nations Civilian Staff Officer Course på SWEDINT, två kurser som utbildar militärer och civila för stabsarbete i en FN-mission. SWEDINTs inriktning på att samträna militära, civila och poliser – eftersom det är den verklighet man kommer att möta på en mission – tar sitt tydligaste uttryck i den gemensamma övningsvecka som avslutar både UNSOC och UNCIVSOC-kurserna. Under INSTEX (Integrated Staff Training Exercise) övas poliser, civila och militära kursdeltagare tillsammans.

- Det hela utspelar sig i en fiktiv FN- mission i det lika fiktiva landet Bogaland, berättar kurschefen för UNSOC, Överstelöjtnant Arthur Armstrong. Här övar vi arbete i missionshögkvarter och sektorhögkvarter. Vi har just nu kursdeltagare från 20 länder representerande inte mindre än 5 världsdelar, vilket väl är ett godkänt mått på hur välkända och uppskattade våra kurser är.

Med kursdeltagarna från så många olika länder, med så många olika erfarenheter i bagaget, är det viktigt att de har en sak gemensamt: en god nivå på engelskakunskaperna.
Som all utbildning och träning försöker INSTEX komma så nära verkligheten som möjligt och SWEDINT har engagerat en mängd personer för rollspel, såväl anställda på SWEDINT som utifrån kommande.

- Det är lite högre tempo och lite extremare händelser i vårt Bogaland-scenario än i verkligheten, säger Överstelöjtnant Armstrong. Vi är övertygade om att detta är en bra förberedelse för officerare och civila som är på väg ut på en FN-mission, och eftersom de utmaningar som fredsbevarande trupper möter är i ständig förändring, så måste även våra övningar – och våra kurser – utvecklas.

Nästa UNSOC och UNCIVSOC planeras för november-december 2019.

www.mil,se/swedint

Foto och artikelförfattare:
Jan Gustafsson, SWEDINT

Det perfekta statsbesöket

Är det möjligt att få till ett perfekt statsbesök? Kanske var det ett sådant när Italiens president med dotter var på besök i november 2018. Men i vilket fall så är det alltid Livbataljons strävan att få till just det perfekta statsbesöket. Och för det krävs förberedelse och övning, i stor skala.

Grenadjärkompaniet uppställda för avmarsch i Kungsträdgården

Vid ett statsbesök är all personal inom bataljonen i tjänst. Paradstyrkorna inkluderar beriden eskort, drabantvakt, grenadjärkompani och grenadjärvakt samt häckbildande styrka. Det sker samverkan mellan Försvarsmakten och våra samarbetspartners Polis, Säpo, Hovstall och Stockholms stad. God planering där rekognosering av marschväg ingår är a och o. Allt ska klaffa.

En vecka innan det Italienska statsbesöket genomfördes en förövning med den beridna eskorten: Försvarsmakt, Hovstall och Polisrytteriet med flera var involverade. Dagen innan besöket var det generalrepetition på förmiddagen och puts på eftermiddagen. Den beridna eskorten övade sin del och Livkompaniets grenadjärkompani och grenadjärvakt förövade på plats inne på inre borggården. Hästarna tvättades, utrustning vårdades, uniformer pressades och putsades. På genomförandedagen gjordes de allra sista förberedelserna då bland annat hästarna ryktades i ungefär en timma för att glänsa extra fint i pälsen. Drabanterna marscherar på sitt klassiska vis in till slottet där de agerar personlig livvakt för gästen under större delen av statsbesökets dagar.

Grenadjärkompaniet på Norrbro

Vid ett statsbesök bär all personal Stor parad: vit plym anbringad på hjälm/kask och epåletter. Livkompaniet bär uniform m/ä modellår 1886 och till denna grenadjärhuvudbonad m/1823. Livskvadron bär Livgardets dragoners m/ä från 1895. Andra tillfällen då Stor parad bärs är bland annat vid Nationaldagen, på julafton och vid kungliga bemärkelsedagar samt vid större statsceremonier, där statsbesök är en sådan.

Stabschefen på Livbat mj Bredberg samt hovstallmästaren anländer inre borggården med kungavagnen. Foton: FM

Dagen för Italiens statsbesök var kall och klar. Flaggorna var hissade. Häckbildande styrkor från olika Förband inom Försvarsmakten stod längs paradvägen. Inne på inre borggården mättes det mellan Livkompaniets soldater för att få till den perfekta uppställningen. Vi var redo. Och på väg mot slottet färdades Italiens president – Sergio Mattarella – tillsammans med vår kung, presidentens dotter tillsammans med drottningen, eskorterade av Livskvadron, Hovstallet och Polisrytteriet.

Lt Båverud visiterar Drabantvakten

Det blev ett fint genomförande för Livbataljon, enligt källa ”alldeles lysande”.
På uppdrag av bataljonschefen, Malin Borning, batstab – Livbat.

Några ord från de som utbildats

Jag kommer själv ihåg känslan när jag såg de grå, tunga kasernerna för första gången. 11 månader på Livgardet passerade, och vid muck trodde jag aldrig att jag skulle ta mig på en uniform mer, och absolut inte vara officer.

Men jag hade fel – och tur det. Sex år som GSS och gruppchef och nu mitt första år som officer och jag är nöjd med mitt beslut. Efter examen från Militärhögskolan Halmstad i augusti förra året började jag arbeta tre dagar senare på 2. funktionskompaniet vid 12. motoriserade skyttebataljonen.

För egen del var den första tiden oerhört givande och lärorik. Att vara officer under en värnpliktskull är något jag kan rekommendera för alla. Det blir inte alltid som du tänkt dig, och då var det skönt att ha haft tid att fundera på hur och varför något ska genomföras.
Också för att hitta sin egen pedagogik och ledarskapsstil, som är den grund jag står på, känns bra inför framtiden.
Med bra stöd från nya kollegor har jag fått nya infallsvinklar på hur jag kan göra för att lära ut mina kunskaper. Att utbilda på allt från bärande av skyddsmask till mörkerstrid har bidragit till att jag blivit en bättre soldat.

Att se förväntansfulla, nervösa men nyfikna ögon under de första veckorna – som tar till sig av så mycket information under kort tid är fascinerande – och varje dag jag kommit till min arbetsplats har inte varit den andra lik.

Men om vi lyfter blicken och ser på det hela ur ett större samhällsperspektiv; det är inte tvånget som i min mening är det primära med värnplikten - utan att stärka gemenskapen i samhället med att träffa nya människor och skapa band. Jag är också stolt över att dels få bidra till att utbilda blivande kollegor vilket stärker försvarsförmågan, men även att ge personer värdefulla egenskaper som kan bidra till att göra dem till goda medborgare. Jag är övertygad om det kommer föra gott med sig i det långa loppet.

Jules Attar
1 Sergeant
12. Motoriserade Skyttebataljon

Från tekniker till skyttegruppchef

Efter tre års tekniskt på gymnasiet hade jag lärt mig mycket och visste en hel del. En av de sakerna var att jag inte kommer att bli ingenjör. Men då var frågan, vad ska man göra då? Svaret var redan självklart. Göra GU. Sagt och gjort. Värnplikten återinfördes och det gjorde egentligen saker och ting till de enklare för mig. Jag är då en av dem som nu är pliktade till att göra GU. För mig personligen hade det inte varit någon skillnad men det finns tydliga tecken på att det har påverkat andra mer än vissa. Du har inget val, ingen frihet. Däremot tror jag att det är en av anledningarna till att många har kommit dit de är nu i utbildningen.

För att spola tillbaka tiden lite till februari 2018. Det var min tur att mönstra och det som väntade var två intensiva dagar på rekryteringsmyndigheten i Stockholm. Det hela började med att jag inledningsvis nästan missade första inskrivningsprovet, för att därefter förklarats försvunnen och slutligen blivit grillad av en psykolog, den var en lång timme. Men trots det klarade jag alla tester och det var dags att träffa handläggaren för att bli placerad på ett förband. Efter några minuters dividerande med uteslutningsmetoden sa handläggaren tillslut: ”Men du ska ju bli skyttegruppchef på Livgardet!”

Vad det innebar visste jag inte riktigt, men det var han mindre bekymrad över och hade redan bestämt sig och i juli samma år var det framåt-framåt.

Av det lilla jag mindes från inryckningsveckan är stress, skrik och svett. Det råkade även vara värmebölja i hela landet just när vi ryckte in. Hurra! Dagarna gick och det gjorde även månaderna och efter två månader kom även andra inrycket med en liten påminnelse, det var snart dags för gruppchefsskolan. Summa summarum av allt vi hade gjort handlade inte bara om att vara på rätt plats, på rätt tid med utrustning, även om det var svårt att tro ibland. Att kunna leda en grupp på tio personer är lättare sagt än gjort, men att kunna göra det under svåra förhållanden med dåliga förutsättningar lät som omöjligt. Som man brukar säga, ingenting är omöjligt, hoppas jag.

När det till slut var dags att få våra nya grupper förstod jag nog inte vad som faktiskt förväntades av mig eller vad det innebar. Det var något som kom mer och mer med tiden. Var det svårt? Var det jobbigt? Utan tvekan. Har det varit det mest utvecklande och givande jag har gjort hittills i mitt liv? Ännu en gång, utan tvekan. För min del var det en uppgift som jag inte riktigt hade någon tanke på hur jag skulle lösa. När jag funderade över hur det kommer sig att jag är där jag är idag är den spontana tanken ”det bara blev så”. Om det däremot är sant eller inte vet jag inte, men oavsett vad är det med handen på hjärtat som jag kan säga att jag älskar det. Jag älskar adrenalinet, tempoväxlingen och ljudet av GRG-servisens eldöppnande. Det är även tur att delad glädje är dubbel glädje.

Gruppen är den främsta anledningen till att min vardag blir som den är och det är jag otroligt tacksam för. De ger mig förutsättningarna för att lyckas, att driva på gruppen tills vi har nått vårt mål och kan leverera tillräcklig verkan så snart som möjligt.

Alice Hast

Vägen till beriden skyttesoldat med hästen som kollega

För oss värnpliktiga, som i skrivande stund utbildas till beridna skyttesoldater, kändes de första månaderna av grundutbildningen väldigt långa. Många hade olika uppfattningar om vad som väntade då vi alla kommer ifrån olika nivåer av häst-vana. Några hade bara ridit ponny på Skansen, och andra tävlat på professionell nivå i större delar av sitt liv. Det som enade oss var intresset för en varierad tjänst med ur och skur, djur och natur.
Ridkursen på Kavallerikasern var cirka 8 veckor, och det mest utvecklande vi har varit med om. En vanlig dag började med stalltjänst fram till lunch, följt av 1 timmes ridpass i ett av Sveriges modernaste ridhus. Till en början var det många teoretiska lektioner med sådant som hästens anatomi, beteende och hantering. När vi sedan var redo att handskas med våra fyrbenta kollegor så arbetade vi i par, en häst-van och en ovan. Redan 3 veckor in i ridkursen så kunde de tidigare oerfarna ryttarna arbeta självständigt med hästarna, och vi kunde snabbt komma igång med vår avdelningsridning inför den ceremoniella tjänsten som beriden skyttesoldat.
Det firades mycket när samtliga fick godkänt resultat på ridkursen. Vi lämnade därefter stallet för 2 månader av vidareutbildning som skyttesoldat i armén. I denna militära grundutbildning, utbildas vi både till en traditionell soldat-roll och Livdragon. Rollen som dragon har traditionellt sett inneburit att rida ut i strid. Idag innebär det som tur är bara ritter upp till Stockholm Slott. De sista månaderna av utbildningen är en sorts praktik på en av de beridna plutonerna, vilket vi alla såg fram emot väldigt mycket. Mångsidigheten i den här befattningen har varit så otroligt givande. Det har inte varit så påfrestande att komma tillbaka till tjänst efter en permission, då nya inslag alltid väntade runt hörnet. Praktiken är nu i full sving och vi har just klarat av vår andra uppridning till Stockholm Slott! Att bli hopslagna med de redan anställda på Livskvadron har tillfört en ny dimension på utbildningen. De har oändligt med tips och trix, utöver att de redan känner hästarna och deras personligheter. Vi har blivit så väl bemötta och omhändertagna av de anställda Livdragonerna, de har verkligen gett oss en inblick i skillnaden mellan militär grundutbildning och vardagen som anställd. Det är flera av oss som nu vill ta upp ridning på fritiden, och vi är alla väldigt glada över att genomföra lumpen på Livskvadron.
Det känns nästan overkligt hur långt vi har kommit, från att knappt kunna hålla balansen på en trähäst, till att nu rida framför Hans Majestät Konungen med enhandsfattning.
/ Thea Essén & Martin Walles

Till Dig som nu ryckt ut

Det känns säkert skönt att lämna kaserngrindarna och alla måsten. Nu har du en tid att återhämta efter din tjänstgöring. Kanske går någon ut genom grindarna med en känsla av vemod. Det som är säkert är att du efter några år börjar fundera över hur det gått för dina kamrater. Många vill därför ordna någon form av återträff, något som blir allt svårare med GDPR och alla regler kring hantering av personinformation i datasystem.

Här kan Livgardets kamratförening hjälpa till. Vi erbjuder Dig ett fritt medlemskap t.om. 2020, ett medlemskap som därefter kostar 150 kr/år. För detta får du tidningen Livgardisten två gånger per år, Du inbjuds att delta i luncher med föredrag på Militärsällskapet på Vallhallavägen i Stockholm, studiebesök m.m.

Det kanske viktigaste är att Du genom att bli medlem i föreningen på ett enkelt sätt kan hålla kontakten med andra kamrater och föreningen kan stötta med adressuppgifter för återträffar i framtiden. Gå in på vår hemsida livgardets-kamratforening.se och i din medlemsanmälan anger du vilken pluton du tillhört under din tjänstgöring och vilket år du genomförde din tjänstgöring. På så sätt kan vi stödja med adressuppgifter vid plutonsvisa eller kompanivisa återträffar.

En gång Livgardist, alltid Livgardist!

11. Militärpolisbataljonen

Bataljonen har likt tidigare år haft en bred palett av uppgifter. Förutom ordinarie utveckling av krigsförbandet så har bataljonen genomfört stora mängder nationella och internationella insatser till gagn för högre chef. Den största insatsen var i samband med Trident Juncture 18 (TJ 18) i Norge under oktober-november. TJ 18 var den största NATO-övningen som genomförts på Nordkalotten med ca 50.000 deltagare från nästan 30 länder. Under denna övning bildades en multinationell MP-bataljon under ledning av norska militärpolisen. Insatsen pågick för vår del totalt under ca 4 veckor och våra svenska soldater och befäl fick väldigt mycket beröm av den norska bataljonchefen. Några veckor innan TJ 18 så genomförde 115.militärpolikompaniet KFÖ med inkallad pliktpersonal. Det var första gången som bataljonen kallade in GSS/P och vi kunde konstatera att pliktpersonalen hade en kort startsträcka innan de kunde påbörja lösandet av uppgifter i grupps- och plutons ram.

På den internationella arenan har bataljonen haft personal i Mali och Afghanistan. Mali-insatsen fick för vår del lite nytt fokus i och med att Generallöjtnant Gyllensporre har blivit *Force Commander* för hela den militära insatsen och att detta för oss inneburit att vi över tiden genomför personskydd av honom. Bataljonen har även bidragit med personal till *Operation UNIFIER* i Ukraina där vi haft 3 st yrkes- och reservofficerare som instruktörer på MP-skolan i Lviv. Även detta ett mycket uppskattat bidrag som troligen kommer att fortsätta framgent.

Parallellt med allt ovanstående så har bataljonen avdelat personal till 12.motoriserade skyttebataljonen för att genomföra grundutbildning av rekryter på funktionskompaniet. Detta har varit ett viktigt och prioriterat uppdrag så att vi kan fortsätta förse regementet med framtida kollegor. Bataljonen håller i skrivande stund även på att ta fram ett första utkast till förbandshandbok för MP-bataljon som kommer vara vårt viktigaste styrdokument avseende utbildning av våra egna kompetenser.

Under hösten kommer bataljonen i allt väsentligt att genomföra utbildningen och förberedelser inför Försvarsmaktsövning 2020 (Aurora 20) där vi enligt nuvarande plan kommer att delta med hela förbandet.

Text och bilder: 11. MP-bat

Militärpolisutbildning i OP UNIFIER 2018 - 2019

av förstesergeant Mikael Ljungwald och löjtnant Magnus Werkmästar

Operation Unifier är en utbildningsinsats i Ukraina under kanadensisk ledning sedan 2015. Sverige deltar sedan 2018 med personal på flertalet platser i landet. Utbildning sker inom flera gebit. Militärpolisen är på plats i Lviv i västra Ukraina vid 25th Military Police Training Centre vilket är en del av Military Law and Order Service (MLOS). För närvarande bemannas det svenska militärpolisbidraget med två militärpoliser ur Livgardets 11. miltärpolisbataljon och tjänstgöringstiden är tre månader.

Insatsen syftar allmänt till att stärka den ukrainska försvarsmaktens förmåga och kapacitet. Främst genom att stödja vid utbildning och framförallt att utvärdera detta gentemot NATO-standard. Ukraina är precis som Sverige inte medlemmar i NATO, men deltar i NATO-samarbetet Partnerskap för Fred (Partnership for Peace). Ukraina har föresatt sig att bättre kunna fungera effektivt i samarbete på alla nivåer med NATO-medlemmar.

Lärare tjänstgörande vid träningscentret i Lviv 2018. På andra raden till höger syns förstesergeant Artur Skowronski och förstesergeant Mikael Ljungwald ur 11. Militärpolisbataljonen. Foto: Mikael Ljungwald

Militärpolisens bidrag vid träningscentret i Lviv utgörs i att bistå med mentorering samt att delta i utveckling och utvärdering av genomförd verksamhet. Detta sker under ledningen av kanadensisk militärpolis vars uppgift är att samordna det multinationella stöd som finns vid skolan och coacha skolchefen. Det första svenska bidraget på plats ledde arbetet med att skapa en grundkurs MP-tjänst, Basic MP Course. Det andra bidraget har främst arbetat med att utvärdera grundkursen som för första gången genomförs, utvärdera inför kommande Grundkurs MP samt delta i framtagande av utbildningsunderlag till utredningskurs (Investigations Course) tillsammans med andra nationers militärpoliser. Övriga nationer som bidrar vid skolan är Danmark, Storbritannien och Litauen. Oftast bidrar de med en särskild inriktning såsom fångtjänst eller eskorttjänst och under kortare perioder. Kursdeltagarna på skolan är oftast anställda soldater, inte sällan med erfarenheter från JFO (Joint Forces Operation) - den ukrainska styrkan i den pågående konflikten i Donetsk. Examinerade elever bedöms i stor utsträckning tjänstgöra där.

Utbildning av ukrainska MLOS 2018 Foto: Mikael Ljungwald

Det utbildningskoncept som används benämns SAT (Systematic Approach to Training) och genomsyrar hela Kanadas Försvarsmakt. Konceptet härstammar ur den akademiska världen och till förfogande har vi universitetsutbildade Training Development Officers som finns tillgängliga och stöttar under hela processen. Kortfattat innebär SAT att identifiera utbildningsbehov, besluta vad utbildningen ska innehålla och hur den ska bedrivas. Alla delmoment följs upp med kontrollstationer där varje elev kontrolleras praktiskt eller teoretiskt och slutligen sker en examination. Konceptet innebär ett tämligen detaljerat helhetstänkandet från början till slut, men lämnar ändå utrymme för enskild instruktör att prägla sin lektion.

Som vanligt i internationell kontext innehåller vardagen en del kulturella utmaningar som ofta bjuder överraskningar och lärdomar, bl.a. ett fransktalande kanadensiskt förband. De ukrainska kollegorna är mycket nöjda med Operation Unifier och med Militärpolisens bidrag. Kontakter knyts mellan ukrainska och svenska militärpoliser som delar kontor och arbetar tätt tillsammans. Staden Lviv är också väldigt vacker med trevligt bemötande från civilbefolkningen.

Ordergivning med Chief Military Law and order Service 2018. Foto: Mikael Ljungwald

Totalt innebär Operation Unifier att den ukrainska försvarsförmågan stärks, vilket upplevs vara relevant med hänsyn till den geografiska närheten till Sverige och det alltmer osäkra omvärldsläget. Sveriges bidrag i Ukraina bedöms utifrån ovanstående göra nytta och vårt bidrag vara givet.

Samtiliga resenärer till Köpenhamn på trappan till Fredrikshovs slott. Foto: Niels M Knudsen

Vill du gå med i Livgardets kamratförening?

Gå in på www.livgardetskamratforening.se

Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem skriven på samma adress som medlemmen